

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg
Christiansborg

9. april 2018

**Svar på Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalgets spørgsmål
nr. 485 (Alm. del) af 13. marts 2018 stillet efter ønske fra Martin
Henriksen (DF)**

Spørgsmål

Finansministeriet har for 2014 og 2015 opgjort udgiften i forbindelse med den ikke-vestlige tilstedeværelse i Danmark. Vil ministeren i forlængelse heraf, under iagttagelse af udgifterne til diverse hjemsendelsestilskud- og bonusser kontra udgifterne i forbindelse med permanent ophold i Danmark, redegøre for den økonomiske gevinst ved hjemsendelse?

Svar

Det ligger til grund for besvarelsen, at der spørges til betydningen for de offentlige finanser ved genudvandring af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge med permanent ophold i landet.

Flygtninge og familiesammenførte til flygtninge er et eksempel på en befolkningsgruppe med generel lav tilknytning til arbejdsmarkedet, og gruppen indebærer derfor over livet i gennemsnit et negativt nettobidrag til de offentlige finanser, da gruppens skatte- og afgiftsbetalinger mv. i gennemsnit ikke kan dække gruppens træk på de offentlige overførsler og serviceydelser.

Beregninger af besparelserne ved genudvandring af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge kræver, at der foretages beregninger af den pågældende befolkningsgruppes nettobidrag over restlevetiden, da alle fremtidige offentlige indtægter og udgifter bør medregnes. Finansministeriet råder dog ikke på nuværende tidspunkt over metoder til opgørelser af nettobidraget til de offentlige finanser fra flygtninge og familiesammenførte til flygtninge fremadrettet. Finansministeriets fremskrivning af de offentlige finanser bygger på Danmarks Statistiks befolkningsprognose, der alene opdeler indvandrere i personer fra vestlige og ikke-vestlige lande. Det er således muligt at foretage disse livsforløbsberegninger for gennemsnittet af gruppen af ikke-vestlige indvandrere.

Ikke-vestlige indvandrere er en sammensat gruppe, der bl.a. består af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, men også fx personer, der kommer til landet på beløbsordningen, og som derfor har en relativt høj tilknytning til arbejdsmarkedet. Overordnet set har gruppen dog lavere tilknytning til arbejdsmarkedet end perso-

ner af dansk oprindelse, og højere tilknytning end flygtninge og familiesammenførte til flygtninge.

Ved at lægge livsforløbsberegningerne af ikke-vestlige indvandrere til grund for beregningen af besparelsen ved genudvandring af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge undervurderes besparelsen derfor.

Nedenstående beregninger af besparelsen for de offentlige finanser ved genudvandring af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge bygger på en række gennemsnitbetragtninger for indvandrere fra ikke-vestlige lande med hensyn til fx beskæftigelsesomfang og løn. Endvidere er Udlændinge- og Integrationsministeriets skønnede gennemsnitlige udgift til repatriering¹ lagt til grund for de beregnede besparelser, der udgør 153.000 kr. pr. udlænding i 2018.

Da der spørges til indvandrere med permanent ophold i landet, er der ved beregningerne antaget, at indvandrerens opholder sig i landet hele livet, hvis ikke personen genudvandrer i 2018.

Den beregnede gennemsnitlige besparelse for de offentlige finanser varierer over forskellige aldersgrupper, bl.a. som følge af forskelle i den forventede restlevetid og folkepensionsalder. Hvis de gennemsnitlige omkostninger til repatriering holdes op mod omkostningerne ved permanent ophold i Danmark vil det i gennemsnit indebære en besparelse for de offentlige finanser på 2,5 mio. kr., at en flygtning eller en familiesammenført til flygtninge genudvandrer som 20-årig (målt ved nutidsværdien af nettobidraget til de offentlige finanser over restlevetiden).

Besparelsen udgør 2,2 mio. kr. ved, at en tilsvarende person, der alene adskiller sig ved at være 25 år i 2018, genudvandrer.

For personer over 25 år begynder den gennemsnitlige besparelse for de offentlige finanser ved genudvandring at stige, *jf. tabel 1*. Det skyldes især, at de gennemsnitlige nettoudgifter efter pensionsalderen vejer relativt mere i beregningen.

Det bemærkes, at de beregnede besparelser først og fremmest er illustrative eksempler på besparelsen for de offentlige finanser ved genudvandring af grupper af indvandrere med lav tilknytning til arbejdsmarkedet.

¹ Udlændinge, der er omfattet af repatrieringsloven – herunder flygtninge og familiesammenførte til flygtninge – kan ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varig bopæl modtage repatrieringsstøtte. Hjælpen ydes kun, hvis udlændingen ikke selv har midler til repatriering.

Tabel 1

Gennemsnitlig besparelse for de offentlige finanser ved genudvandring af flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, der opholder sig i landet i 2018, fordelt på alderen ved genudvandring i 2018, mio kr. i 2018-niveau.

Alder i 2018	Mio. kr.
20 år	2,5
25 år	2,2
30 år	2,2
35 år	2,3
40 år	2,5
45 år	2,7
50 år	2,9
55 år	3,1
60 år	3,3

Anm.: Besparelsen for de offentlige finanser ved genudvandringen af flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge er givet ved aldersgruppens forventet nettobidrag over restlevetiden fratrukket de offentlige udgifter til genudvandring. Til grund for de offentlige udgifter til genudvandring er Udlændinge- og Integrationsministeriets skønnede gennemsnitlige udgift til repatriering anvendt, mens aldersgruppens forventet nettobidrag er beregnet som en vægtet sum af de betingede overlevelsessandsynligheder og de diskonterede aldersfordelte gennemsnitlige nettobidrag over restlevetiden for ikke-vestlige indvandrere. Det bemærkes, at de beregnede besparelser alene kan ses som illustrative regneeksempler.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af registergrundlaget fra Finansministeriets analyse *Indvandreres nettobidrag til de offentlige finanser i 2015* fra februar 2018 samt Finansministeriets seneste mellemfristede fremskrivning af dansk økonomi, jf. *Et opdateret 2025-forløb* fra august 2017.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister